

Seiler en Skibsfører bort uden at have betalt de skyldige Priskepenge, skal han, foruden at betale disse, endvidere erlægge dobbelt saa meget i Bøder.

Priskepengene tilfalde Lodsferiets Kasse og deles, efter Fradrag af den samme pCt.=Andel til Pensionskassen, som efter § 44 svares af Lodsfortjenesten, og af Udgifterne til Materialer, lige mellem Lodsoldermanden eller Lodsformanden og hver af de ved Lodsferiet ansatte Lodsfer, dog med behørigt Hensyn til de nu bestaaende Forhold, saa at Forandring i den nugældende Delingsmaade kan udsættes til indtrædende Vakance. Hvor det er vedkommende Lodsmedsmand paalagt at inkasere denne Afgift for Lodsferiet, imod for samme at gjøre Rigtighed, skal han deraf oppebære 4 pCt.

Den Lodsferierne i Genhold til §§ 48 og 49 tilstaaede Betaling for Afmærkning deles, efter Fradrag af Udgifterne, paa samme Maade som Priskepengene.

§ 52.

Lodserne skulle føre nøie Tilsyn med de i Farvandet udeliggende Mærker, og hvis noget af de dem underlagte Mærker skulde løsrive sig eller forgaa, skulle de snarest mulig afhjælpe Mangelen.

Hvis Noget løsriver, tilintetgjør eller beskadiger Sømærker, uden at hans Forhold falder ind under den almindelige Straffelov, skal han, naar han strax underretter Lodsoldermanden, Lodsformanden eller i Mangel af disse den vedkommende Lods derom, kun erstatte Skaden, men undlader han Anmeldelsen, skal han, selv om han kun har forvoldt Skaden af Uforsigtighed eller i Nødtilfælde, ikke blot erstatte Skaden, men derhos erlægge en Bøde lig Skadens firdobbelte Beløb.

6te Kapitel.

Om Lodsernes Pensionering og om Solletaksen.

§ 53.

Naar en Lods, der oppebærer $1\frac{1}{2}$ Part af den fælles Lodsfortjeneste i Genhold til § 44 eller Alderstillæg i Genhold til § 45, affædiges paa Grund af Alderdom eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag, beholder han som Pension, saa længe han lever, henholdsvis den ene $\frac{1}{3}$ af den ham tillagte $1\frac{1}{2}$ Part af den fælles Fortjeneste, eller Alderstillæget, som derfor saa længe ikke tilfalder den Lods, der ellers skulde have den højere Part eller Alderstillæget.

Naar en Lods, der er ansat ved et Lodsferi, hvor der ifølge Reglerne i §§ 44 og 45 hverken tildeles de ældste Lodsfer $1\frac{1}{2}$ Part af Lodsfortjenesten eller Alderstillæg, og som ikke henhører til de i Slutningen af § 45 ommeldte Lodsferier, affædiges, kan han, hvis han er pensionsberettiget efter § 54, af den tiltrædende Lods erholde en aarlig Pension efter Ministerens Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde.

Bestemmelserne i 1ste og 2det Stykke finde tilsvarende Anvendelse paa de Lodsferier, ved hvilke der kun er ansat een Lods.

En Lodsoldermand, der affædiges paa Grund af Alderdom eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag, erholde i Pension samme Beløb, som en affædiget Lods efter Foranstaaende vilde faa af Lodsfortjenesten. Ved Lodsferier med ulige Deling udredes Pensionsbeløbet af den, der ellers skulde have den højere Part; ved Lodsferier med lige Deling udredes